

sens som det, det ærede Medlem sagde, tror jeg, man skal lede længe om, selv hvor det gælder Forsvar for Kapitalisternes intimeste Interesser. At han samtidig gjorde gældende, at dersom Socialismen fik Lov til at udvikle sig som hidtil og kom til at præge Udviklingen, vilde det føre til, at Kulturen kom til at stagnere og gaa tilbage, kan jeg saa godt forstaa det. Naar en Mand har saa intime Kapitalistinteresser, som han har vist ved at gøre sig til Talsmand for de ved Beskatningen betrængte Kapitalister, kan jeg godt forstaa, at det bedrøver ham, hver Gang han ser, at det lykkes Arbejderne at gennemvinge en Lønforhøjelse. Det er ikke, fordi han tror, det vil gaa saaledes, at den Lønforhøjelse, de have opnaaet, opluges af den forhøjede Pris, som Varerne faa, men fordi han ønsker, der stadig skal være en Reservearmé, villig til at underbyde de organiserede Arbejdere, saa at Arbejdslønnen kan holdes nede paa det mindst mulige Lavmaal. Det ærede Medlem kan ikke tænke sig, at Kulturen kan gaa frem, medmindre den bygges op paa en hel Del Menneskers Elendighed, paa det gamle Slavesystem, som tidligere Tiders Kultur har været bygget paa. Men heldigvis gaar Udviklingen frem til Trods for, at der er Folk, der stagnere og se en Samfundsomstyrtning i ethvert lille Fremskridt, der foregaar.

Endelig vil jeg henvende nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), der havde faaet til Opgave at indrullere i Rigsdagstidende, for at det kunde gemmes og overleveres de kommende Tider i Historien, at der har været en lille Konflikt indenfor det danske Socialdemokrati. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at den Samlerenergi, han der har lagt for Dagen, vil sikkert om nogle Aar blive vurderet ret højt, for naar der er gaaet nogle Aar, og det danske Socialdemokrati har ført sine Principper frem til Sejr, hvad jeg ikke tvivler om, at det vil gøre, kan det have sin historiske Interesse at se, at der i det Herrens Aar 1911 var et Par Socialdemokrater, der vare uenige om Taktikken. Thi at paavise dette er det eneste, det ærede Medlem har opnaaet ved sin Samlerfid. Hans Arbejde har i øvrigt været grundigt nok, han har faaet alt med, som kunde tjene til at belyse netop dette, men nogen anden Værdi har det heller ikke. Thi Socialdemokratiet er stærkt nok og enigt nok til at føre Udviklingen videre trods al den Modstand, der kan rejse sig mod det, og jo større Modstanden bliver, des større skal Enigheden om det væsent-

lige indenfor Partiet nok vise sig at være. Det skal vise sig, at vi ere stærke nok til at føre vort Program frem til større Fuldkommenhed Tid efter anden, saa at vi naa frem trods al Modstand.

Laust Jensen: Det er naturligvis med stor Tilfredshed, at jeg paa det foreliggende Finanslovsforslag finder opført en Bevilling paa 50,000 Kr. til Funder—Bramminge-Banens Anlæg, og jeg finder Anledning til at takke den højtærede Trafikminister for denne Bevillings Fremkomst. Men samtidig kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa det ønskelige i, at Finanslovsforlaget's Anmærkninger havde indeholdt Oplysninger om, til hvilke Arbejder denne Bevilling tænkes anvendt. Det forekommer mig nemlig, at hvis man vil fremme Anlægget af Funder—Bramminge-Banen paa den bedst mulige Maade, maa den heromhandlede Bevilling paa 50,000 Kr. anvendes til bestemte Arbejder, og at det er Hensigten, er jeg ikke fuldkommen sikker paa. Paa indeværende Aars Finanslov var der ligeledes bevilget 50,000 Kr. til Anlæg af Funder—Bramminge-Banen, men i de Anmærkninger, der ledsagede Bevillingen, oplystes det, at den skulde anvendes til de fælles Arbejder, der skulde finde Sted ved Brande Station, der, som bekendt, skal være fælles Station for Funder—Bramminge-Banen og Give—Herning-Banen. I Aar er der som sagt ingen Oplysninger om, til hvilke Arbejder de 50,000 Kr. til Funder—Bramminge-Banen skulle anvendes, men jeg vil da finde det ønskeligt, at den Bevilling paa 50,000 Kr., der i Aar foreslaas, og hvis Vedtagelse jeg er saa dristig at anse for sikker, anvendes saaledes, at Statsbanernes Ingeniører og øvrige Teknikere, som skulde udføre det Arbejde, allerede nu til Foraaret kunne komme ud og foretage de forberedende Arbejder ved Fastsættelse af Banens Retningslinie. Det vil nemlig være ønskeligt ogsaa af den Grund, at der synes at medgaa en ret lang Tid til de forberedende Arbejder, naar en Banes Retningslinie skal udstikkes i Marken.

Jeg kunde i saa Henseende ønske at gøre opmærksom paa, at de forberedende Arbejder i Marken ved Fastsættelsen af Retningslinien for Give—Herning-Banen, hvis Længde højst bliver $5\frac{1}{2}$ eller 6 Mil, have taget henved 2 Aar. Der blev paa Finansloven for 1910—11 vedtaget en Bevilling paa 100,000 Kr. til Anlæg af Give—Herning-Banen, og Sommeren 1910 begyndte Forarbejderne i Marken med Fastsættelsen af Banens Retningslinie. Den